

Maailman matkailuin pariskunta

ENNÄTYS Veikko Huhtala ja Oili Liutu ovat todennäköisesti maailman eniten matkaillut pariskunta. Yksistään Veikolla on takana jo 1,8 miljoonaa lentokilometriä.

Hilkka Tienhaara, hilkka.tienhaara@ilmedia.fi

Veikko Huhtala , 67, ja **Oili Liutu** , 73, ovat kuin kuka tahansa eläkeläispari, kun he helsinkiläiskaksiossaan muistelevat tekemiään matkoja. Heidän puheessaan eivät kuitenkaan vilahtele Thaimaat, Aurinkorannikot ja Teneriffat, vaan muun muassa sellaiset paikat kuin Midwaysaaret ja Pitcairnin saaret Tyynessä valtameressä.

Käy ilmi, että Pitcairnin saarille päästäkseen he lensivät ensin Los Angelesiin, sieltä Tahitin kautta Mangarevan saarelle, mistä oli vielä kolmen vuorokauden laivamatka Pitcairnille. Eikä Midwaysaarillekaan noin vain menty, sillä lentokoneella sinne pääsee vain kerran vuodessa.

Pisteiden metsästys

Veikko Huhtala on maailmanmatkaajia listaavan Most Traveled People (MTP) -verkkosivun rankingissa sijalla seitsemän. Oili Liutu on samalla listalla sijalla yksitoista, paras nainen.

– Todennäköisesti olemme Suomen ja ehkä myös koko maailman eniten matkaillut pari, he arvelevat.

Todistuksena matkoista ympäri maailmaa Veikolla ja Oililla on komea pino vanhoja passeja, jotka ovat täynnä leimoja ja viisumeita.

MTP-verkkosivu on jakanut maailman 874 alueeseen, joista saa pisteitä. Veikon pistesaldo on nyt 765 ja Oilin 734.

– Jos listaus tehtäisiin sen perusteella, kuinka monessa maailman itsenäisessä valtiossa on käynyt, kärkeen ei tulisi eroja, sillä niin moni on käynyt maailman jokaisessa 195 itsenäisessä valtiossa.

Siksi maailma on jaettu pienempiin osiin, kuten Yhdysvallat osavaltioihin. Tarkempi jako on ymmärrettävää siksikin, sillä eihän kukaan, joka on käynyt esimerkiksi Viipurissa, voi sanoa nähneensä koko Venäjää.

Kaukokaipuu syttyi

Veikko Huhtalan maailma mullistui 1950-luvulla Honkolan kansakoulussa Urjalassa, kun hän sai käteensä maailmankartaston. Kaukaiset maat alkoivat kiinnostaa, ja maantiedosta tuli maalaistalon pojan lempiaine. Veikko piirteli innoissaan karttoihin reittejä, minne kaikkialle hän isona vielä matkustaisi.

Veikon kaukokaipua lisäsi sekin, että täti ja setä olivat muuttaneet 1920-luvulla Amerikkaan, mistä he lähettivät kortteja. Maatilan hoitaminen sitoi kuitenkin Pentinkulmalle, kunnes Veikko 23-vuotiaana tempaisi itsensä irti ja liittyi YK-joukkoihin.

– Kun lähdin Porista Belgradin kautta Nikosiaan Kyprokselle, se oli elämäni ensimmäinen lentomatka. Kun katselin alhaalla olevia pilviä, vapauden tunne oli huikea. Minua ei pelottanut edes se, etten osannut englantia.

Kyproksen jälkeen Veikko oli kolmeen otteeseen Suezilla, sitten taas Kyproksella ja lopuksi Libanonissa. YK-komennusten jälkeen vierähti vielä pari vuotta Valmetin palkkalistoilla kehitysaputyössä Sudanissa. Sieltä perheettömän oli helppo lomilla lentää muun muassa Seychelleille ja Mauritiukselle.

Kumppani löytyi

Avioparia naurattaa ja melkein hävettää, kun he kertovat, miten kahden omatoimisesta matkailusta innostuneen tiet kohtasivat.

– Olimme molemmat matkatoimiston ryhmämatkalla Albanias-sa vuonna 1986. Valmismatka oli

ostettava siksi, ettei maahan päässyt muuten. Albanian matkan jälkeen olemme reissanneet yhdessä, mikä on huomattavasti rattoisampaa kuin matkustaminen yksin.

Huhtala teki töitä puutarha-alan liikkeessä, ja Liutu oli valtion virkamies. Kaikki lomansa he käyttivät matkustamiseen.

– Periaattemme on ollut, että etsimme aina halvimmat lennot ja hotellit sekä käytämme mahdollisimman paljon julkisia kulkuneuvoja. Tähän tuli internetin myötä huomattava helpotus.

Nyt voimme vertailla kotona hintoja ja tutkia etukäteen esimerkiksi juna- ja bussiaikatauluja.

– Yhdysvalloissa kiersimme kahdessa viikossa 48 osavaliota Greyhound-bussilla ja keräsimme pisteet. Sitten toisella reissulla vuokrasimme auton ja kävimme katsomassa Amerikan nähtävyydet Kalifornian punapuita myöten.

Kantapään kautta

Monet asiat on pitänyt opetella kantapään kautta.

Esimerkiksi Afganistaniin pääsy edellytti sen, että tarvitaan ensin joku, joka suosittelee maahan pääsyä, ja sitten piti olla vielä yhteydessä Brysseliin. Kantapään kautta selvisi lopulta sekin, että meno-paluumatka Nauru-saarelle vaatii viisumia, mutta jos ottaa vain menomatkan ja jatkaa Naurulta eteenpäin, viisumia ei tarvita.

Huhtala ja Liutu ovat välttyneet reissuillaan vastoinkäymisiltä. Vain kerran Veikko on ryöstetty. Se tapahtui, kun hän oli matkalla Tunisista Algeriin. Kerran Oililta murtui nilkka, kun hän liukastui Päiväntasaajan Guineassa. Sairaalarieissu Malabon kaupungissa oli turha, sillä sairaalassa ei ollut yhtään mitään. Apteekista ostetun tukisiteen turvin Oili kesti kolmen vuorokauden matkan leikkauspöydälle Helsinkiin.

Matkatavaransa pari on jo oppinut karsimaan minimiin. Huhtala ja Liutu pärjäävät salkulla ja kahdella repulla, joissa on vaihtovaatteet, sandaalit, peseytymisvälineet ja laastareita. Myös käteistä rahaa on oltava mukana, sillä pankki- ja luottokortit ovat vielä monessa maailman kolkassa tyystin tuntemattomia.

Suomikin hanskassa

Huhtala näyttää tietokoneeltaan exel-taulukkoa, johon hän on kirjannut kaikki tekemänsä lentomatkat. Sen mukaan lentokilometrejä on kertynyt jo 1,8 miljoonaa, mikä on sama matka kuin 45 kierrosta maapallon ympäri.

– Rahaa pelkkiin lentomatkoihin on kulunut noin 200 000 euroa, ja muut kulut vielä siihen päälle. Jokainen matka on ollut sen väärä. Jos nyt saisין matkoihin laittamani rahat takaisin, mutta menettäisin samalla muistot, sitä vaihtokauppaa en tekisi.

Haitit, Paraguayt ja Pakistanit ovat kyllä hallussa, mutta entä kotoinen Suomi?

– Suomi on meillä hyvin hanskassa. Ennen kuntaliitoksia yövyimme kaikissa manner-Suomen 444 kunnassa. Vain Iniö ja kaksi kuntaa Ahvenanmaalla ovat jääneet meiltä bongaamatta, pari myhäilee. Samalla paljastuu, että kotimaan reissuilla on aina mukana kiikari ja kaukoputki, sillä Veikko on vielä lintubongarikin.

Vielä on nähtävää

Viimeksi pariskunta reissasi Siperiassa. Se oli jo heidän toinen matkansa niihin maisemiin.

– Itsenäisten valtioiden listalta minulta puuttuvat vielä Guinea, Sierra Leone, Liberia, Eritrea ja Etelä-Sudan, Veikko sanoo ja tutkii maailmankarttaa.

– Lentoja Dubaista Eritrean olen jo katsellut, mutta levottomuuksien takia päädyimme ehkä eteläiseen Afrikkaan, missä Oili ei vielä ole käynyt. Etelämantereellakaan en ole käynyt. Ehkä en koskaan käykään, sillä Etelämantereelelle pääsee noin 10 000 eurolla, mutta jos haluaa etelänavalle, niin se maksaa noin 30 000 euroa.

Vaikka kotimaahan on maailmalta aina mukava palata, uusi matka alkaa kuitenkin kutkututtaa mieltä pian.

– Niin kauan kuin jalka nousee, niin kauan aiomme reissata.